

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Jana Kratochvíla a JUDr. Štěpána Výborného v právní věci

žalobkyně: **H. K. T.,**
bytem...
zastoupena advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem,
se sídlem Na Pankráci 820/45, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2020, č. j. MV-174937-5/SO-2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 1 000 Kč zaplacený z návrhu na přiznání odkladného účinku. Poplatek bude vrácen z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Štěpána Svátka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2020, č. j. MV-174937-5/SO-2019, kterým bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 29. 10. 2019, č. j.: OAM-14539-20/PP-2019 a kterým bylo toto rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu potvrzeno.

2. Ze spisového materiálu, který byl žalovaným soudu předložen, vyplývá, že žalobkyně podala dne 21. 8. 2019 žádost o povolení k přechodnému pobytu podle § 87b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců), s tím, že žádost podává za účelem soužití s dcerou, která je českou státní příslušnicí a narodila se dne 27. 7. 2019.
3. Z dokladů založených ve spise dále vyplývá, že žalobkyně žádala dne 12. 12. 2018 o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka z titulu manželství s panem A. Z., státním příslušníkem České republiky. Tato žádost byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 14. 6. 2019 č. j. OAM-21772-41/PP-2018, neboť bylo zjištěno, že se jedná o účelově uzavřené manželství. Toto rozhodnutí o zamítnutí žádosti bylo potvrzeno rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 2. 8. 2019 č. j. MV-97685-4/SO-2019. V tomto řízení byla žalobkyně vyslechnuta k otázce uzavřeného manželství s českým státním příslušníkem a vypověděla, že bydlí společně s manželem a s rodinou jeho matky, mají v bytě jeden pokoj. Dále uváděla skutečnosti vztahující se ke vzniku vztahu a k soužití s manželem. A. Z., který byl vyzván ke svědecké výpovědi v souvislosti s žádostí žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu, před správním orgánem, uvedl, že nebude vypovídat, neboť se chce vyhnout nebezpečí postihu za přestupek. V rámci tohoto řízení o první žádosti žalobkyně o povolení přechodného pobytu správní orgán dále do spisu založil úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 3. 4. 2019 sepsaný odborem cizinecké policie Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje v Sokolově, které podal manžel žalobkyně A. Z. V tomto úředním záznamu o podání vysvětlení jsou zaznamenány odpovědi jmenovaného, který uvedl, že uzavření manželství byla z jeho strany služba, aby žalobkyně získala rychleji povolení k pobytu na území České republiky. Sňatek byl domluven matkou a příbuzným žalobkyně. K samotnému soužití pak jmenovaný vypověděl, že se s žalobkyní intimně nestýkali, ale z důvodu případné kontroly spolu bydleli. Nevedli však společnou domácnost, každý spal v jiné místnosti. Vysvětlení téhož dne ke vztahu A. Z. a žalobkyně podala před orgány policie České republiky i paní K. D., matka A. Z. Uvedla, že k uzavření sňatku došlo účelově, aby si žalobkyně zajistila možnost pobytu na území České republiky. Vztah mezi manžely označila jako kamarádský, intimně se nestýkali. Bydleli spolu v bytě pronajatého domu, ale to pouze z důvodu případné kontroly policie. Nespali v jedné místnosti.
4. Poté, kdy byla pravomocně zamítnuta žádost žalobkyně o povolení přechodného pobytu z důvodu účelového uzavření manželství s českým státním občanem, podala žalobkyně novou žádost o povolení k přechodnému pobytu za účelem soužití s dcerou. Tuto žádost doložila mimo jiné rodným listem A. Z., narozené 27. 7. 2019, ve kterém je jako otec dítěte zapsán A. Z.
5. Tuto žádost Ministerstvo vnitra, odbor azylové a imigrační politiky zamítlo rozhodnutím ze dne 29. 10. 2019, č. j.: OAM-14539-20/PP-2019, z důvodu uvedeného v § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť se účastnice řízení dopustila obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, když účelově uzavřela manželství a na základě tohoto manželství bylo přiznáno státní

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

občanství České republiky její narozené dceři. Současně byla podle § 87e odst. 4 zákona o pobytu cizinců účastnici stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Prvostupňový správní orgán s odkazem na poznatky zjištěné v řízení o předcházející žádosti ze dne 12. 12. 2018 vedené pod sp. zn. OAM-21772/PP-2018 uvedl, že má za prokázané, že manželství s panem A. Z. bylo uzavřeno účelově pouze za účelem získání pobytového oprávnění pro žalobkyni. Jednalo se pouze o formální manželství. Manželé neměli v úmyslu vést společný partnerský a manželský život. Jestliže spolu pouze bydleli, ale intimně se nestýkali, je evidentní, že biologickým otcem nezletilé není A. Z., ale osoba jiná. Žalobkyně pouze využila § 76 odst. 1 zákona č. 89/2012, občanský zákoník, aby byl manžel zapsán do rodného listu dcery jako otec. Prvostupňový správní orgán uvedl, že zákon sice výslovně zmiňuje typově dvě jednání, kterými může cizinec obcházet zákon, ale s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 Azs 96/2015-30 a další uvedené rozsudky správních soudů dovodil, že důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu je takový postup cizince, který vede k obcházení zákonných ustanovení obsažených v zákoně o pobytu cizinců, že takovým jednáním je třeba rozumět i to, že jsou využity uměle vytvořené okolnosti (účelové uzavření manželství s českým státním občanem), na základě kterých je fiktivní manžel zapsán do rodného listu nezletilého dítěte, čímž toto dítě nabyde státní občanství České republiky. Snaha žalobkyně získat povolení k přechodnému pobytu na území České republiky je jednoznačná a obcházení zákona je zřejmé i v případě předmětné žádosti. Uzavření manželství a následné nabytí státního občanství České republiky dcerou žadatelky mělo sloužit k obcházení zákona, který stanovuje podmínky vstupu a pobytu cizinců na území České republiky.

6. K otázce přiměřenosti dopadu rozhodnutí do osobní sféry žalobkyně prvostupňový správní orgán uvedl, že v daném případě by rozhodnutí dopad do soukromého nebo rodinného života žalobkyně mělo, neboť by byla nucena vycestovat nejspíše společně se svou dcerou, která je státní příslušnicí České republiky. Je třeba však přihlédnout k tomu, že se dopustila podvodu spočívajícího v účelově uzavřeném manželství, na základě něhož bylo následně zapsáno otcovství k nezletilému dítěti. Pouze díky tomuto účelově uzavřenému manželství je dcera občanem České republiky a žalobkyně tedy rodinným příslušníkem občana EU. Jedná se o nemorální jednání, které by bylo možné do konce subsumovat pod pojem narušení veřejného pořádku závažným způsobem. I když žalobkyně pobývá na území ČR od roku 2017, nelze konstatovat, že by si na území vytvořila silné soukromé vazby, takže povinné vycestování by bylo nepřiměřeným zásahem do těchto vazeb. Nedošlo k přetrhání vazeb se zemí původu, kde nadále žijí rodiče žalobkyně. Účastnice nevlastní žádnou nemovitost na území. Prostředky k živobytí si neopatřuje prací ani žádnou jinou výdělečnou činností, ke které by byla oprávněna. K pobytu nezletilého dítěte pak správní orgán uvedl, že bude na rodině, aby našla takovou formu soužití, která bude přijatelnou pro všechny zúčastněné. Dítě může získat pobytové oprávnění na území Vietnamské socialistické republiky. Správní orgán poukázal rovněž na to, že dosud u Krajského soudu v Plzni nebylo rozhodnuto o žalobě proti rozhodnutí, které bylo vydáno ve věci žádosti žalobkyně o povolení k pobytu za účelem studia. Práva nezletilé nejsou rozhodnutím nijak ohrožena. Žalobkyni napadené rozhodnutí neznemožňuje pečovat o nezletilou a podílet se na její výchově a výživě. Neudělení pobytového oprávnění obecně může být jen výjimečně nepřiměřeným zásahem do soukromého života cizince. Takovým

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zásahem by mohl být pouze dlouhodobý zákaz pobytu na území. Takový zásah je ve většině případů shledáván v případech vyhoštění. Případný dopad tohoto rozhodnutí do soukromého života žalobkyně v podobě nutnosti vycestovat z území ČR lze považovat dle správního orgánu za přiměřený. Není jí zakazován další pobyt na území.

7. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání se zamítá a prvostupňové rozhodnutí se potvrzuje. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení. Uvedl obsah dokladů, založených ve správním spise, ze kterých bylo vycházeno při rozhodování o žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu za účelem soužití s nezletilou dcerou. Žalovaný vyslovil souhlas se závěrem prvostupňového správního orgánu, že je dán zákonný důvod pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87e odst. 1. písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť v řízení bylo zjištěno, že se žalobkyně dopustila obcházení zákona tím, že účelově uzavřela manželství a na základě tohoto manželství bylo přiznáno státní občanství České republiky její dceři A. Z. Rozhodným okamžikem pro posouzení účelovosti je okamžik, kdy došlo k účelově uzavřenému manželství. Bylo jednoznačně prokázáno, že do rodného listu nezletilé A. byl jako otec zapsán A. Z. na základě účelově uzavřeného manželství se žalobkyní. Žalobkyně si musela být vědoma podvodného jednání a z toho vyplývajících důsledků. K námitce v odvolání, že správní orgán prvního stupně vycházel pouze z úředních záznamů sepsaných s A. Z. a jeho matkou, které byly sepsány podle zákona o Policii České republiky mimo správní řízení a nejsou tedy ve správním řízení použitelné, žalovaný uvedl, že neshledal důvod úřední záznamy o podaném vysvětlení nepoužít. Odkázal na ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) s tím, že použití úředních záznamů o podaném vysvětlení je v daném případě přípustné, neboť se jedná o podklady jiného orgánu veřejné moci. Záznamy byly osobami podávajícími vysvětlení podepsány, s jejich obsahem byly tyto osoby seznámeny a podpisem stvrdily souhlas s jejich obsahem. O účelovosti jednání žalobkyně svědčí i další podklady shromážděné v rámci řízení, a to především načasování jednotlivých kroků účastnice řízení a jejich vzájemná posloupanost. Při řešení této námítky žalovaný odkázal i na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 Azs 195/2014-36, ve kterém Nejvyšší správní soud vyslovil názor k možnosti využití důkazů z jiného řízení. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobkyně měla možnost se před vydáním prvostupňového rozhodnutí s obsahem předmětných záznamů o podaném vysvětlení seznámit. Skutečnost, že manžel žalobkyně odmítl vypovídat, nebyla důvodem pro zamítnutí žádosti. Vzhledem k tomu, že nezletilá dcera získala občanství České republiky v návaznosti na účelově uzavřené manželství, a vzhledem k důvodu podání žádosti nebylo třeba provádět dokazování ohledně péče o nezletilou. Jestliže občanství nabyla dcera žalobkyně pouze v důsledku protiprávního jednání žalobkyně, nelze připustit, aby z tohoto jednání žalobkyně získala výhody a argumentovala tím, že v důsledku českého státního občanství dítěte nemůže vycestovat z území České republiky. Žalovaný zopakoval názor prvostupňového orgánu, že dopad rozhodnutí do života žalobkyně není nepřiměřený. Občanství nezletilého dítěte bylo získáno účelově a žalobkyně se sama připravila o možnost pobývat na území v důsledku porušování právních předpisů. V jejím případě se jedná o velké bezpečnostní riziko. S ohledem na věk dítěte se toto může adaptovat i na život mimo Českou republiku. Účelem zjednodušených podmínek pro získání pobytového oprávnění rodinnými příslušníky je

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

ochrana zájmu českého občana, respekt k jeho rodinnému a soukromému životu, na což má ústavně garantované základní právo, nikoliv následná legalizace pobytu jeho rodinných příslušníků. K porušení článku 8 odst. 1 Úmluvy ve vztahu k právům žalobkyně nedošlo. Nedošlo ani k porušení Úmluvy o právech dítěte. Tato úmluva požaduje ochranu pro vyjmenovaná práva dítěte, avšak nestanovuje, že oba rodiče musí žít spolu se svým dítětem v jednom státě. Naopak předpokládá, že k oddělení dítěte od rodičů může dojít, a pro takovou situaci požaduje zabezpečit pravidelné osobní kontakty.

8. Proti tomuto rozhodnutí podala v zákonné lhůtě žalobkyně žalobu, ve které namítla, že napadené rozhodnutí je nezákonné a i nepřezkoumatelné. Závěr o účelově uzavřeném manželství a v důsledku toho o účelově přiznaném českém státním občanství dceři je dle žalobkyně předčasný, nekorespondující s provedeným dokazováním ve věci. Správní orgány vycházely z procesně nepoužitelných důkazů, jejichž interpretací nelze ani dojít k takovým závěrům, jak byly učiněny v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně poukázala na to, že oba úřední záznamy, ze kterých bylo při rozhodování o její žádosti vycházeno, byly sepsány podle § 61 odst. 1 zákona o Policii České republiky a žádné další dokazování k této problematice prováděno nebylo. Má za to, že tyto úřední záznamy sepsané mimo správní řízení jsou bez dalšího procesně nepoužitelné. Správní orgán mimo tyto záznamy žádné jiné důkazy neprovedl. Žalobkyně nemohla být při sepisu těchto záznamů přítomna. Skutečnost, že její manžel odmítl vypovídat ve správním řízení nelze klást k její tíži. Tyto záznamy představují pouze podklad pro to, jakou osobu je třeba v řízení procesně použitelným způsobem vyslechnout. Svědecké výpovědi podle správního řádu se může zúčastnit i účastník řízení a klást svědkovi doplňující dotazy. Pokud žalovaný odkazoval na časovou osu a další listinné doklady, které mají svědčit o účelovosti jejího jednání, jedná se dle žalobkyně o nepřezkoumatelný závěr, neboť žalovaný žádnou specifikaci, o jakou konkrétní časovou osu a další důkazy se mělo jednat, neuvedl. Na základě úředních záznamů sám policejní orgán uzavřel, že nebyly zjištěny žádné poznatky o spáchání přečinu dle § 341 odst. 1 trestního zákona, to je napomáhání k nelegálnímu pobytu na území České republiky ze strany A. Z.
9. Dále žalobkyně namítla, že nebyl v dostatečném rozsahu zjištěn stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti. Nebylo provedeno dokazování k problematice, zda je rodinným příslušníkem občana EU podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, zda skutečně o tohoto pečuje. Zcela paušálně pak správní orgány hodnotily dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně i do života nezletilé dcery. Žalovaný měl přihlédnout a posoudit dopad z hlediska čl. 8 a 9 Úmluvy o právech dítěte právě vzhledem k věku nezletilé.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval důvody zamítnutí žádosti uvedené v odůvodnění rozhodnutí s tím, že v daném případě byly dány podmínky pro použití záznamů vyhotovených podle zákona o Policii České republiky v daném řízení. Žalobkyně byla s těmito úředními záznamy seznámena a mohla se k nim vyjádřit. Pokud se jedná o dokazování soužití s občanem České republiky, toto nebylo prováděno s ohledem na ekonomii řízení, neboť účelové prvotní jednání bylo dostatečně prokázáno a další dokazování o péči o nezletilou dceru by na tomto závěru nemohlo nic změnit. Rovněž otázka přiměřenosti dopadu rozhodnutí byla posouzena v potřebném rozsahu. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

11. Po podání žaloby žalobkyně soudu předložila rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 8. 2020, č. j. 0 P 79/2020-101, kterým soud rozhodl ve věci svěření do péče a určení výživného pro dobu před a po rozvodu tak, že nezletilá A. Z. se pro dobu před rozvodem manželství i pro dobu po rozvodu manželství svěřuje do výlučné péče matky K. T. H. Otec (A. Z.) se zavazuje přispívat na výživu nezletilé částkou ve výši 1 000 Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozsudku je uvedeno, že rodiče uzavřeli dohodu o úpravě poměrů nezletilého dítěte s tím, že matka s nezletilou žijí společně a že otec se s nezletilou nestýká.
12. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V daném případě soud rozhodl o věci bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
13. Podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.
14. Podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho rodič, jde-li o občana Evropské unie mladšího 21 let, o kterého skutečně pečuje,
15. V daném případě je nepochybné, že žalobkyně je matkou nezletilé A. Z., která má ve svém rodném listu jako otce zapsaného A. Z., tehdejšího manžela žalobkyně. Z tohoto titulu má nezletilá státní občanství České republiky. Soud má za to, že v daném případě žalovaný nepochybil, jestliže ze skutečnosti, že žalobkyně uzavřela účelové manželství s A. Z., dovodil, že nelze vyhovět žádosti o povolení k přechodnému pobytu z titulu péče o nezletilého občana České republiky, když toto občanství nezletilá nabyla v souvislosti s nedovoleným jednáním žalobkyně, tedy v souvislosti se zjištěným účelovým sňatkem s občanem České republiky A. Z.
16. Pokud žalobkyně poukazuje na to, že správní orgány nemohly v daném případě vycházet z úředních záznamů o podaném vysvětlení, s tímto názorem se soud neztotožnil. Jedná se o vyjádření, jejichž obsah stvrdily osoby je podávající svými podpisy, tedy vyslovily souhlas s obsahem těchto úředních záznamů. Na základě těchto úředních záznamů bylo vydáno rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu, kterou podala žalobkyně dne 12. 12. 2018 z důvodu uzavření manželství s českým státním občanem. Toto rozhodnutí je pravomocné a je tedy podkladem pro úvahu žalovaného o tom, že nezletilá dcera žalobkyně sice získala české státní občanství, ale stalo se tak v důsledku nedovoleného jednání, kdy žalobkyně se snažila účelovým manželstvím získat povolení k přechodnému pobytu. Za této situace je třeba souhlasit se závěrem vysloveným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že takto získané státní občanství dcery žalobkyně nemůže být důvodem pro to, aby žalobkyně získala povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Žalobkyně jednak nepodala žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2019, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

MV-97685-4/SO-2019, které bylo vydáno o její žádosti ze dne 12. 12. 2018, a dále nelze nepřihlédnout k tomu, že ani v předcházejícím řízení ani v tomto řízení nedokládala žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že se jednalo o vztah manželský a že mezi ní a A. Z. nešlo pouze o dohodu, která měla pomoci žalobkyni k získání povolení k přechodnému pobytu. Soud rovněž považuje za potřebné poukázat na úvahu správního orgánu, který hodnotil veškeré žádosti žalobkyně o povolení k pobytu na území České republiky a závěr z toho učiněný, že žalobkyně se snažila za každou cenu získat povolení k pobytu na opodstatnění. Žalovaný dle názoru soudu věc posoudil v souladu s právními předpisy, rozhodnutí nelze označit za nepřezkoumatelné, když žalovaný se vypořádal s odvolacími námitkami, odkázal na řešení vyslovené v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, což je také přípustné. Nesouhlas s hodnocením věci neznamená, že námitky nebyly vypořádány.

17. Jak soud uvedl shora, v této věci správní orgány vycházely zejména z toho, že v předcházejícím řízení bylo pravomocně rozhodnuto, že se žalobkyně pokoušela získat povolení k přechodnému pobytu účelově uzavřeným manželstvím. Jestliže dcera žalobkyně získala české státní občanství v důsledku trvání tohoto účelově uzavřeného manželství a žalobkyně nepředložila žádný důkaz o tom, že skutečným otcem nezletilé je český státní občan (případně občan Evropské unie), vycházel žalovaný ze zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Není porušením procesních předpisů, pokud v tomto řízení nevyslechl jako svědka A. Z. Neoprávněnosti využití vyjádření A. Z. a jeho matky v rámci policejního šetření mohla žalobkyně namítat v předcházejícím řízení, kdy bylo rozhodováno o její žádosti o povolení k přechodnému pobytu za účelem sloučení s manželem. Na obsah jeho vyjádření před policejním orgánem mohla žalobkyně reagovat vlastním vyjádřením, případně označením důkazních prostředků, které by pravdivost tohoto vyjádření vyvrátily. K poukazu žalobkyně na to, že proti A. Z. nebylo vedeno trestní řízení pro přečin dle § 341 odst. 1 trestního zákona, je třeba uvést, že skutková podstata tohoto trestného činu předpokládá, že pomoc jinému k neoprávněnému pobytu na území České republiky je poskytována v úmyslu získat neoprávněný majetkový nebo jiný prospěch. V daném případě však v podaném vysvětlení jak A. Z., tak jeho matka uvedli, že při uzavírání manželství se jednalo o přátelskou výpomoc žalobkyni.
18. Pokud se jedná o hodnocení přiměřenosti dopadu a nepřihlédnutí k čl. 8 a 9 Úmluvy o právech dítěte, k tomu soud považuje za potřebné zdůraznit, že správní orgány obou stupňů přiměřenost dopadu hodnotily a dle názoru soudu toto hodnocení má oporu v obsahu správního spisu a není v rozporu s uvedenými články Úmluvy o právech dítěte. Jak bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, dcera nezletilé je v tak nízkém věku, že i případné přestěhování do Vietnamu jí nemůže způsobit nedovolenou újmu, žalobkyně ostatně žádné konkrétní skutečnosti k takové situaci neuvádí. Navíc nelze nepřihlédnout k tomu, že žalobkyně se dovolává práv dítěte, avšak zcela přehlíží to, že nezletilá dcera se stala českou státní občanskou pouze v důsledku jejího nelegálního jednání.
19. Soudu je známo, že v rozsudku ze dne 23. 12. 2019, č. j. 10 Azs 301/2019-40, Nejvyšší správní soud v pobytové věci cizinky, kdy její dítě mělo české státní občanství, vyslovil závěr, že *rozhodnutí o povinnosti stěžovatelky opustit území má ve vztahu k nezletilé dceři protiústavní dopady. Konkrétně je toto rozhodnutí v rozporu s čl. 14 odst. 4 věty druhé Listiny základních práv a svobod, podle níž občan nemůže být nucen k opuštění své vlasti.*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Jak vysvětlil Ústavní soud, toto ustanovení „zcela jistě znemožňuje vyloučit českého občana ze společenství občanů České republiky jako demokratického státu, k němuž ho váže pouto státního občanství“ (nález ze dne 3. 5. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 66/04, N 93/41 SbNU 195; 434/2006 Sb., věc eurozatykač, bod 64). I když tento právní názor působí zcela jednoznačně, není pro rozhodnutí v této věci dle názoru městského soudu závazný. Jednak důvod pro uložení povinnosti vycestovat byl jiný, ale rozhodující v daném případě je to, že dcera žalobkyně získala české státní občanství v důsledku protiprávního jednání matky. Za této situace nelze tedy hodnotit jako protiústavní, odcestuje-li spolu s matkou.

20. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem má soud za to, že podmínky pro to, aby žádost žalobkyně nebyla zamítnuta z důvodu nepřiměřenosti dopadu do jejího života, naplněny nebyly. I když se české státní občanství dcery žalobkyně jeví jako velmi silný argument pro tvrzení o nepřiměřeném dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, na druhé straně stojí zjištění, že žalobkyně nemá žádné trvalé vztahy s českým prostředím, ve Vietnamu má rodiče, tedy určité rodinné zázemí. Na území nemá žádné majetkové zájmy, není zde ani zaměstnána. Nedoložila ani netvrdila žádné zdravotní problémy, které by bránily tomu, aby i se s dcerou vrátila do země původu. Dcera je v takovém věku, že existuje reálná možnost jejího bezproblémového začlenění do života ve Vietnamu, pokud pocestuje s matkou. S matrikovým otcem nemá žádné kontakty, tento se na její výchově nijak nepodílí. Závěr žalovaného soud shledal jako učiněný v souladu s příslušnými právními předpisy, napadené rozhodnutí nepředstavuje nedovolený zásah do života žalobkyně ani do života její dcery.
21. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Vzhledem k tomu, že soud rozhodl ve věci samé, nerozhodoval již o opakované žádosti žalobkyně o přiznání odkladného účinku žalobě. Vzhledem k tomu, že soud rozhodl ve věci samé, nerozhodoval již samostatně o opakovaném návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nevznikly. Soudní poplatek ve výši 1 000 Kč zaplacený za opakovaný návrh na přiznání odkladného účinku žalobě soud podle vrátí ve stanovené lhůtě k rukám zástupce žalobkyně (§ 10 odst. 1 zákona č. 549/1999 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. prosince 2021

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.